

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYMEGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA.

Az „Udvarhelymegyei Jegyzői-Nyület” hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fl. — Tanítóknak egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számítatnak. Nyiltér sora 50 fillér. Megjelen hetenként egyszer, 6-8 oldalon vasárnap. A hirdetés és nyiltér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

A taposó malom.

Székelyudvarhely, iun. 20

Székelyudvarhely város képviselőtestületi közgyűlésén Dr. Váentsik Ferencz igen lendületes beszéd keretében mutatott rá azon körülményre, hogy városunk adminisztrációja hosszú évtizedek alatt megöregedett, évtizedek mulasztása termi meg keserű gyümölcsöt, melybe bele kell harapnunk bármilyen fanyar is legyen az ize; adósságunk százezreket ért el, auélkül hogy a cselekvő oldalon vigasztalást találjunk; az állapotok sürgős és alapos orvoslásra várnak, miért is szükséges az, hogy a tisztviselőkar munkássága ne csak az irodai munkák elvégzéséből álljon, de kiterjedjen a lüktető, haladó élet minden napi gondjai mellett a jövő biztosítására, nagyobb szabású tervek koncepciójára, melyből a városra dicsőség, fény, elismerés és ami fő — biztos jövedelem háramlik.

Ha nem is ezen szavakkal, de az ilyen értelemben tartott beszéd nagy hatással volt a képviselőtestületre és a tanácsra kétségtelen, mivel nagy igazságokat foglal magában, azonban az igen tisztelt felszólaló egyet elfelejtett szót tenni, azt t. i., hogy amidőn a tanácsot intenzívebb munkásságra sürgeti, akkor nem kéri a képviselőtestületet arra hogy a tanácsot munkájában támogassa, s erejét ne csak a napirendi vitákba merítse ki; ismerje be a képviselőtestület, hogy a városi politikában elv csak egy van: az elvtelenség, mit bizonyít az a körülmény, hogy tárgysorozatra kevés olyan lényeges tárgy kerül, amelyben a tisztelt közgyűlés egy alkalommal meg ne hozta volna határozatát — természetesen abban a tudatban, hogy azt végrehajtása előtt amugy is megbuktatja, ami, végtére is nem mindig volna baj, ha tekintetbe vesszük azon határozatokat, amelyeket a percz váratlan, hirtelen szült, hogy azután évtizedeken keresztül ránehezdedjék az adófizető polgárookra — deficit alakjában.

Avagy nem-e erről tesz bizonyosságot az a kapkodás, az a to'dozás-foldozás, amely a tisztviselők fizetés-emelésében, amilyen hosszú visszaemlékezni tudunk, megnyilvánul. Az élet drágasága hozta maga után, hogy végig a kontinensen keresztülment a fizetés és bérfelémelés, kezdve öfelségeik civillistájával és végezve az utcáseprők napszámával. Csupán a városi tisztviselők azok, — és ezek között is, tudomásunk szerint, csak Székelyudvarhely város tisztviselői — akik mindezeideig nélkülözik az élet drágaságával előállt méltányos fizetésjavítást. Jogszen kérhetjük, hogy miért nem játszik, odabent a közgyűlési teremben zenekar, hisz egész operette, amit a tisztviselők fizetésrendezésével a tisztelt képviselőtestület véghez visz?

A dologban legjobban az, hogy a legkonzeratívabb városatyja is, már évekkal ezelőtt belátta, hogy az a halasztási politika, melyet a városi tisztviselők fizetésének rendezése körül az utóbbi évtized alatt, a képviselőtestület eljárt, megbocsáthatatlan lelkiismeretlenségre vall, melyért az odiumot elviselni senki sem mutat-

kozott késznek. Ebből kiindulva, ezelőtt négyöt évvel meg is szavaztak egy bizonyos drágasági pótlékot s azt bele is illesztették, talán az 1904 évi költségvetésbe. Igen ám, csak hogy a költségvetés, melyet egyébiránt a képviselőtestület állított össze, nem bizonyult reálisnak, s így a megszavazott és el is költött drágasági pótlékért az akkori polgármestert perbe is fogták.

Ezzel aztán a fizetésrendezés vagy problémája egy pár évig szünetelt, míg aztán a múlt év őszén újra napirendre került a tisztviselőknek ötöd éves korpótlék iránt benyújtott kérése kapcsán. A képviselőtestület ugyanis ennek megadását saját iniciatívájából, azért nem látta — igen helyesen — teljesíthetőnek, mivel a fizetés-rendezésre valóban elérkezettnek látta az időt. Belátta azt, hogy e kérdést tovább tolni lehetetlen, mivel a létfeltételek megdrágulásához képest a városi munka értéke annyira alászállott, hogy a hivatalnokai élet nem egyéb, mint a nyomor eltitkolásának a művészete. Az a művészet, hogy urat mutassunk és felemelt fővel járjunk és teljesítsük a napról-napra szaporodó munkák elvégzését akkor, amikor az élet sulyai, nyomorúságai alatt majd leroskadunk. És ez a nyomorúság meg hozza kettős is. Először is a díjazás elégtelenségében áll, másodsor pedig a nyomorúságot az a helyzet képezi, melyben a városi tisztviselő a képviselőtestület legkisebb tagjának is rabja lett.

Szóval, a múlt év decemberében tartott közgyűlés elé a tisztviselőkar egy kérést terjesztett, melyben bár az 5-öd éves korpótlék megállapítását kéri, ezzel egyidejűleg a rendőrség- és szolgaszemélyzet is kéréssel járult a képviselőtestülethez 20% drágasági pótlék engedélyezése végett. A közgyűlés, nagyon jól emlékezünk erre, nyomban tudatára ébredt annak, hogy a halasztási politika most nem segít, s itt valóban tenni kell; tenni, még pedig minden áron, mivel a fizetés-rendezést nem csak az illető tisztviselők helyzete, de a városi ügyek is meg kívánják. Ezzel a princípiummal nyomban ki is küldötték egy bizottságot, melynek a képviselőtestület „kötelességévé teszi a fizetések rendezését még a jövő, vagyis 1907. év első uapjaiban szabályrendeletileg megállapítani.” A rendőrség és szolgaszemélyzetnek a kért 20% drágasági pótlékot pedig szónika megszavazták. Tehát a fizetésrendezést nem kötötték semmiféle föltételhez, hanem tisztára az vezette a képviselőtestületet, hogy azt föltétlenül rendezni kell, mivel a halogatás csak a város kárára lehet.

E fizetés-rendezés tervezetét a képviselőtestület e héten tartott közgyűlésében vette tárgyalás alá, s ősi szokás szerint nyomban — meg is buktatta, vagyis levette napirendről jobb időre halasztva el a dolgot, azon okból, hogy a többség alapot kér a tanácstól, melyből a többletet fedezni lehet.

Jól tudjuk, hogy az ügyek elintézése a közgyűlésben, tisztán a hangulatok uralma alatt áll, de hogy egy fél év előtt hozott határozatot ennyire lehessen desaválui, még sem gondoltuk. Jól tudjuk azt is, hogy az ügy más

megoldást nyer, ha a kiküldött bizottság a gyűlésen megjelenik, s az ő iniciatívájára történő fizetés-rendezés ügyét megvédelmezi; megmagyarázza azt, hogy a városi munkaszaporulat, az élet drágasága és főként az utóbbi, oly teherként nehezedik a tisztviselőkarra, miszerint szükséges az, hogy a fizetés-rendezés pótkötségvetés útján már ez év második felében folyósítsák; megmagyarázza továbbá azt a plenumban, hogy az emeléssel előállandó 5-6 ezer korona többletet bőségesen fogja fedezni a már jóváhagyott új vámtarifa és a tisztviselőknek azon buzgalma, mely a képviselőtestületnek ezen elismerése nyomában fakad; de meg a rendezés elől még áldozatok árán sem zárkozhatik el a város közönsége, szóval ha ezeket a bizottság, mely a javaslatot kidolgozta, a gyűlésben kifejejt, egy a határozat bizonyára jóváhagyó lesz. De ezzel szemben mi történt? Az a bizottság, mely — és ez egyébiránt nem vád akar lenni — az emelést indítványozta, azt kidolgozta: a gyűlésen nem jelent meg állásponjtja támogatására, s innen aztán a határozat, mely utasítja a tanácsot alap teremtésére.

Hát már bocsánatot kérek, amidőn megmozdult a király, megmozdult az állami tisztviselőkar, megmozdultak a közigazgatási tisztviselők, a tanácsok, a tanítók, megmozdultak a vasutasok, és megmozdultak végre az iparos-segédék, bérük, fizetésük, illetve civillistája emelése végett, egyik sem kérdezte, hogy honnan veszed ország azokat a milliókat? Az élet drága, a pénz értéke kicsiny, az igények nagyok, fizetés-emelésre van szükségünk: adj! És az ország adott. Az adóprésem csavartak egyet, s a külföldi nyomban meglett. És ebből az általános bérfelémelésből csak éppen a városi tisztviselők nem vehetik ki a maguk részét, noha tőlük megkivánjuk, hogy pénzesterei legyenek a városnak, lavirozzanak az adósságok labirintusában, jó iparosok, bankférfiak és eszes vállalkozók legyenek, kiknek tevékenységük ne az irodalmi munka elvégzésében merüljön ki, de azon kívül munkásságukkal, fiúncz-zseniálitással a köz érdekében dolgozzanak és akikről a legutolsó városatyja is vállveregetéssel ismeri el, hogy fizetésük nem áll arányban munkásságukkal, a jövőben teljesítendő feladattal, az élet drágaságával — nohát azok először alapot teremtsenek, ha megélni akarnak. Dolgozzanak, alapot teremtsenek akkor, amidőn a képviselőtestület a tárgysorozati tárgyakkal tojás-tánczot járát, és kész terveket, melyből a városnak jövedelme lehetne, huzza-halassza, hogy mást ne említsünk hirtelenben, mint a városi közegetvám elfogadását, mely tudtukkal ezelőtt 7-8 esztendővel a közgyűlés asztalán felejtett és amely magában 10-12 ezer korona évi biztos jövedelmet jelentett volna, de amely még ma is kidolgozás alatt van.

Ha a fizetés rendezés problémája csak éppen annyi volna, hogy a városi állásokra ápiráló sokaság kínálatához szabjuk a fizetést, — mert ilyen elejtett szavakat is hallottunk — akkor a fizetéseket le kellene szállítani és nem

BELFÖLD.

felemelni. Sajnos, országserzte tolongás van a hivatalok ajtai előtt. Ha árlejtés után töltene be a közhivatalokat, bőven akadna pályázó az eddigi fizetések felére is. De kicsoda tisztviselői kar lenne az ilyen!

Meg kell már egyszer érteni azt, hogy a közszolgálat munkaszerződés. Ha az illető munkáját legjobb tehetsége szerint, a város rendelkezésére bocsátja: viszont legyen arról biztos, hogy érdemét nem vállal vereséggel intézik el, de érdem szerint fizetik meg és legalább is úgy, amint a szabad társadalmi életben a többi polgártársunkat ugyanolyan munkáért. Tehát a városi tisztviselők fizetésének problémáját nem a kínálat, nem az előítéletek szerint kell már végre-valahára megoldani, hanem az igazságosság és méltányosság kulcsával, mely magában a város érdekeit is kifejezi.

Tehát, amikor a városi hivatalnoki kart okos, körültekintő munkára hívjuk fel, amidőn utasítást adunk neki, hogy mi nem elégszünk meg az aktagyártással, de céltudatos, jövedelmező alkotásokat kezdeményezzen, programot dolgozzon ki, mely irányban e városnak haladnia, fejlődnie kell és pedig olyan irányban, hogy mi anyavárosunkra büszkén hivatkozhatunk: akkor szükséges az, hogy a városi hivatalnak megfelelő dotációt adjunk, mert csak így érhető el az, hogy a tisztviselők munkabírásban, erkölcsi tekintélyben és megbízhatóságban megfelelő színvonalra emelkedjenek.

Ez pedig nem csak az illetők érdeke, hanem határozottan közérdek. Mert bizonyára úgy van, hogy a városi hivatalban mindannyian a pontos kötelességteljesítést, a rendet, a munkakedvet, a közérdek jó kiszolgáltatását akarjuk. Ezért van reményünk, hogy a taposó malom most az egyszer szakít hagyományos stagnáló munkájával, s a városi tisztviselők fizetését még ez évben csakugyan és véglegesen rendezni fogja.

Becssek Aludár.

Itáliában.

(Mozsaiok.)

Írta: Kovács János.

És most neki Genuának! Már eddig is lehetett tapasztalni, de most egészen szembeszökő, hogy az építés nagy mesterei az akadályt nem kerülik, hanem inkább keresik. A vasutat Speziától Genuáig a tenger mellett kellett elvezetni, természetesen a tengerbeugró vadsziklák között. Csináltak tehát másfél óras alagutat. Néha párpillanatra kivillan a tenger-víz, amikor majdnem remegve látjuk, hogy alig arasznyi távolságban robotognak mellette a rögtön be a szikláknak sötét méhébe. Ez az izgalmas egyforma oly kábultakká tett, mintha 24 óráig a tengeren hanyódtunk volna. Még kellemetlenebb a folytatása, mert véletlenül olyan hotelbe jutottunk, melynek pinczére dicsekedve mondotta, hogy ma itt van az egész világ; elhittük neki, de ez az egész világ olyan gyanus alakokból állott, hogy némelyikünk nem tartotta elégségnek ajtóját éjszakára csak bezárni, hanem el is barikádizta belülről.

Tehát ismét olyan pontra értünk, mely a világ-historiába nagyon is vastag betűkkel írta be a nevét; mely a földközi-tengernek nagy részét uralta; melynek gályái vad népeket, nagy hatalmakat gyurtak le és sarccsal, zsákmánnyal, kincscsel megrakodva tértek haza. És ez a dugaszdag generáció felépítette az utókor számára a paloták városát; az utókor pedig modern kereskedői szellemet fejlesztett ki s a vezetés e tekintetben Genua kezében. Nemsokára versenyen kívül lesz egész Olaszországban.

Hatalmas kikötőjének magas földvárairól csak úgy ásitoznak le a partvédő ágyúk; hadihajó azonban mindössze három torpedó vesztegét a parthoz lánccsal; de a forgalom, a zsibvásár, a lárna két-ségtelenül elárujják, hogy világkereskedelmi ponton állunk.

Igy találkoztunk az olasz szellem egy eddig ismeretlen sajátosságával, mely nem művészi alkotásokkal örökíti meg nevét, hanem az anyagi haladás előtörésében teremt magának erőt, biztonságot, mit sem a köblében dúló pártharcok, sem féltékeny vetélytársának, Velenczének, támadásai nem tudnak

A helyzet. Az osztrák trónbeszéd körül támadt kavargásnak hamarosan vége lett. A nézeteltéréseket kölcsönösen kimagyarázták. Bocknek nem volt szándékában kellemetlenkedni Wokorlénék, vagy bántani a magyarokat. Nem a magyarokat akarta ő bántani, de az osztrák nacionalistákra olvastatott rá a királylál. Az affér tehát a lovagiaság szabályai szerint elintéződött, amint Wokorle mai nyilatkozatából, melyet a Ház folyosóján több képviselő előtt tett, — kitetszik. Az osztrák trónbeszéd — ugymond Wekerle — magyar fordítása nem teljesen hiteles. Bécsi látogatásom alatt volt alkalmam az osztrák miniszterelnökkel beszélni efelől és mondhatom, az osztrák trónbeszéd nem akarta a magyar törekvéseket érinteni, ellenkezőleg a tulzó osztrák áramlatot akarta lokalizálni.

A székely erdőkezelés. A deputáció járásnak a mult szomban egy új hajtsa támadt. A székelyek kétszáz tagból álló küldöttsége tiszteltelt *Darányi Ignác* földmívelésügyi miniszternél, hogy az erdőkezelés terén elforduló bajok orvoslását kérik. A küldöttséget *Brázy Zoltán*, *Dr. Kovács Albert*, *Nagy György*, *Simkó József* és *Simegny Vilmos* országos képviselők vezették.

A küldöttség szókoak, *Nagy György* országos képviselő a székely erdőbirtokosoknak azt a kérését tolmácsolta, hogy a székely erdőket adják vissza a birtokosoknak.

Darányi Ignác miniszter, válaszában hangoztatta, hogy az erdőkkel két célt kell elérnünk. Az egyik az, hogy az erdők átlagát késő utodok számára megtartsuk. A másik, hogy a jelen uemzedék szintén kivége belőle azt a hasznát, azt a jövedelmet, a melyt őt megilleti. Annyt közölhetek önökkel, ugymond, hogy az arányosítárol és a tagosításról szóló törvényjavaslat rövid idő alatt a törvényhozás elé kerül. Ebben a törvényjavaslatban van egy fölhatalmazás, mely megengedi, hogy az arányosítás után közönségben maradó erdőkből egy bizonyos szükséges részt legelő céljaira kihatolani lehessen. Éu hajlandó vagyok bármely község kérésére azonnal a helyszínen megvizsgáltatni nemcsak erdész által, hanem gyakorlati gazda által is, hogy azok azután jelentést tegyenek, micsoda területre kell legelőnek átengedni. Miután tisztelt képviselőtársaink is, önök is az erdők ügyére nagy súlyt vetnek, ennél fogva fölkerem t. barátomat, *Mezőssy Béla* államtitkár, a ki írást mindannyian bizalommal viseltetnek, legyen szives lemenni a Székelyföldre személyesen meggyőződni, hogy állanak a dolgok. Mert megvallom, a nélkül egészen tisztán látni nem tudok és legyenek meg-

megtörni, meggyengíteni. Genua megmaradt a büszke Genuának. Am azért mégis van egy művészi különlegessége, a temetője. Valóságos szobor-gyűjtemény beleillesztve egy hagyodalnak szeszélyesen változó háttérbe. Ezt mondják a világ legjobb temetőjének; aki látta, nem kételkedik a mondás igazságában.

Milánóhoz már gyermekkori emlékeim fűződnek, hiszen a majlandi templomról mesélték ott járt székely buszárak, hogy, ha a pap a „Dominus vobiscum”-ot elénekli, egy buszár vágatva viszi a birt kátrannak, mert küloben nem halja meg. A dom belseje a góthikus építészetnek hatásait legteljesebb mértékben adja vissza, külsejét azonban annyira betelepítették keresztény és pogány szentekkel, hogy alig lehet tőlük látni az óriási alkotást. A város épületeire a váltakozó korok rányomták bélyegüket, jelezve az itt lezajlott szellemi forradalmakat, de jelképezve egyuttal a város sorsának változásait, amint más és más uralom hatalma alá kerül. Hiszen Milánó és környéke évszázadokon át Európa csataterete volt.

Most már igazán utolsó stációnk felé rohanunk; Adria urnője, a bájos Velenceze igaztja már eleve is képzelődésünket. Verona előtt uyilt pályán megállott vonatunk és ott vesztegelt félóráig; az okot nem tudván megmagyarázni fántáziánk elkezdett működni és lettünk nyugodt idegesekből nyugtalan idegesek! A „schöne Madam” már két szembejövő vonatot is látott, amelyek mindjárt elfogtak gázolni. (Ez a lehetőség ki van zárva a kettős sín-pár miatt.) Jóllehet a gyaloglásnak elméletben és gyakorlatban határozott ellensége, mégis hajlandó lett volna a néhány kilométer távolságra fekvő faluba bogyalogni. Az egész kalamitásból az a kárunk lett, hogy késő este érkezünk s így kárba veszett fáradságunk, melyet cipőink kiényesítésére fordítottunk, hogy méltán léphessünk „Európa szalon”-jába, Velenczébe.

Eddigi utazásaink tapasztalatképen meg kell állapítanom, hogy a magyar a világnak legtűrelmetlenebb utazója, s ennek lehet tulajdonítani, hogy mi is minden induláskor és minden érkezőskor nagyon

győződve, hogy ha tisztelt barátom visszatér, legjobb lelkiismeretem szerint fogok eljárni.

A zajos éljenzéssel fogndott beszéd után a birtokosok közül *Orbán Ottó* báró megköszönte a miniszter érdeklődését a székelyföldi dolgok iránt, mire a küldöttség *Darányit* és *Mezőssyt* életve, eltávozott.

Ezután *Kossuth Ferencz* kereskedelmi miniszternél tiszteltelt, ki jelentette, hogy szívén viseli a székelyek anyagi érdekét is és reméli, hogy tevékenysége, ha nem is a közel jövőben, de mindenesetre megtermi áldásos gyümölcsseit.

Az egész deputációzáshoz csak annyi mondani valónk van, hogy erdőbirtokosaink ez eredményt egy memorandum alapján is elérték volna, s nem kellett volna most a drága munka idejében szerepelniök.

Gyakorlati életpályákra!

Székelyudvarhely, június 22.

II.

Térjünk át a gyakorlati pályák nemzetgazdasági szempontból két legfontosabbikára, az iparés kereskedelemre; azokra a pályákra, amelyen az ész, a leleményesség, a kitartó szorgalom aranybányára talál. Igen, mind azt többször hangsúlyoztam a mai és a következő századokban egészen igazságosan, háttérbe szorul a születés, a rang. A jövő azoké, a kikre idáig a társadalom csak úgy fél vállról tekintett, akiket lenézett: az iparosok és a kereskedők. Méltó is, hogy már végre-valahára azok foglalják el a társadalmi életben az első helyet, akik legtöbbet dolgoznak, akik legtöbbet izzadnak annak jólétében s e jóléten alapuló műveltségben.

Az ipar és kereskedelemnek a jellemzése után áttérhetnénk arra a nagyon is fontos kérdésre, hogy e pályákat miként szeretethetnők meg gyermekeinkkel? Hiszen némely családokban az előítélet, máhokban a rang, a nagyravágyás oly nagy ellenszerevet keltett e pályák iránt, hogy valóságos szerencsétlenségnek tartják a családra, ha annak valamelyik tagja merő kényszerűségből e pályák valamelyikére menni kénytelen. Nem egyszer tagadja ki az ilyen ifjut a büszke családapa; csak úgy titokban simogatja meg az édes anyja; selyembuzos nővére pedig még az utcán is kikerüli, mert hát az ő fivére csak iparos, vagy csak kereskedő lehet.

Ur Isten! Hát még meddig tart mi nálunk ez a henczegés, ez az urhatnomság, az ipari és kereskedői pályáknak a páriák kasztjába való sorolásával. Szegények vagyunk: tele bajjal, tele nyomorúsággal s mégis irtóznunk azoktól a pályáktól, melyek

idegesek voltunk. Ime, mikor Velenceze felé közeledünk, egyik tagtársunk már jó távolról szeretné tudni, hogy *fiakkerrel* megyünk e ba? Persze! Amint beérkeztünk, koffiereinket kezeinkből kikapkodták és egy csónakba berakták, minket pedig utánuk tuzkoltak a mi öten, meg a két gondolás elindultunk egy lélekvesztőn. Haladtunk a víz sima tükreén vagy harmincz perczig, azt sem tudva, merre jurunk; azt sem sejtve, hol fogunk kikötni, mert első kísérletünk sikertelenség bizonyult. Mekkora csendesség, milyen aggodó némaság fogott el mindenikünk, míg biztos révpartra nem találtunk a *holdban* (Hotel Luna.) Egyszerre hogy megnyitak ajkaink; egyik-másikunk rögtön hajlandó volt visszatérni és a „grand canalist” átuszni. Végre is megegyeztünk, hogy evvel várhatunk, hiszen holnap is nap van.

Sehol ellentétebb érzelmek nem dultak az emberi szívben, mint amidőn ezt a csodás építész városát bejárja. Egyfelől zajlik a mult s seregösen állítja elénk azokat a ritka szellemeket, kik tudtak lenni kalmárok s mees kincseket halmoztak össze; tudtak lenni világpolitikusok s e kis országot Európa ütköző-pontjává tették; tudtak lenni lángeszű hadvezérek s hatalmas nemzetekkel viaskodtak diadalmason; tudtak lenni finomult izlésű műpártolók s palotáikban a bizarr mór-stilustól a késői renaissance puhaságig minden pompát, minden kéyelmet ide hordottak össze; tudtak lenni törvényhozók, kik az abszolútizmus látszata mellett a legszebb polgári szabadságot virágoztatták fel. De amit gondolán a grand canalison, vagy még inkább a kisebb utcákon — mindannyi vízi sikátor — végigsuhanunk, az elmulásnak, a romlásnak, a pusztulásnak fájdalma nehezedik lelkünkre. A százados palazzok alját addig mosta, paskolta a tenger, míg alapjaikat ki nem kezdette, aljukat piszkos mohával be nem vonta; ablakok betörve, ajtók sarkaikból kihajítva merednek le ránk; nem lépődnek, ha kilépne rajtok annak a szeretőnek kísérő szelleme, ki ezt a palotát valamelyik elpuhult nobilitól ajándékba kapta. (Máshelyt a régi nagyurak palotái.) Vagy pedig vendéglökké alakultak e nagyurak lakok s ez jellemzi legbűbben a helyzetet: Velenczében már ma az idegenek uralkodnak.

Am, ha az elmulás érzete ilyen fájdalmasan hat meg, a monumentális alkotások pusztulása

kellő szakértelemmel, lelkesedéssel betöltve, kimeríthetetlen forrásai a boldogulásnak, a munkának nyomán járó ezer meg ezer lelki örömeknek.

No s mit tehetnénk mi szülők a családi élet szentélyében, hogy gyermekeinknek lelkében a gyakorlati pályák iránt vonzalmat, kedvet ébresszünk?

Minden gyermek már vele született tehetségénél fogva is mindmennyi kis iparos. Az egyik épít, a másik fur, a harmadik farag, a negyedik boltosdit játszik. Én azt a házikót, amit a 3—4 éves gyermek épít, nem rontanám le, sőt alkalmat adnék neki ilyenmő hajlamának kielégítésére. A furás, faragás közben a kezén ejtett csorbáért nem vernék a kis kezére, sem azért, ha sárból lovat, jubot alakít, lábast, tányért, fazakat formál; házat épít; sőt rajta lennék, hogy a hajlama fokozódjék. Igaz, hogy ez csak játék! Am a játék az, amelyben a leendő férfúnak nemcsak munkakedve, nemcsak munkaszere-tete nyilatkozik meg, hanem megnyilatkozik a lélek alkotó ereje; meg az egész lelke. Megnyilatkozik az a hajlam, mely az életben, ha megfelelő tért talál egy áldásos életnek válhatik forrásává. A kötelesség-érzet, a becsületes, tiszta jellem is csak olyan téren fejlődhet ki, amelyhez a szívünk húz, amelyen a lélek alkotó ereje nap-nap után sikerrel teremthet.

No, de ha már a gyermek lelkében a hajlamot felismertük, ha már egészen észrevétlenül lelkét arra a pályára irányítjuk, mely az ő lelke tehetségeivel összhangzásban van, akkor munkánknak, szülői kötelemünknek még csak kezdetén vagyunk.

A szülők példáján a gyermek lelke úgy kapaszkodik, mint a repkény a fán. Innen aztán, hogy azt a pályát, amelyet a szülő meg nem becsül, amelynek munkásai iránt kellő tisztelttel nem viseltetik: azon pálya iránt vonzalmat felkölteni, kedvet ébreszteni a gyermeki lélekben nem lehet. Am, ha a gyermek látja, hogy a szülő is őszinte lélekkel köszönti, megbecsüli az iparost, aki háza küszöbét átlépi, ha látja, hogy a kereskedőben a szülők is azt az embert látják, aki reggeltől estig nemcsak az önmaga javáért fáradoz, hanem fáradoz azért is, hogy az egyes családok igényeit kielégítse, azért, hogy minden családnak szükségletét oly időben és oly módon elégítse, hogy a rendes háztartás lehetővé váljon: akkor annak a gyermeknek a szívében az iparos és kereskedői pálya egy olyan pályának tűnik fel: mely nemcsak hogy egyenrangú más pályákkal, hanem amely pályák, mert mindennapi szükségletet elégítene ki, éppen a legfontosabb életfoglalkozások közé való. Ez a pályák megbecsülésére vezet, ha pedig az ipari életből vett kedves elbeszélésekkel is rá-

irányítjuk e pályára gyermekeink figyelmét; ha esetleg azokat az örömeket, amelyek a hűségesen, becsületesen végzett az ipar és kereskedelem körében eltölt; bizonyára egy oly talaj előkészítésén fáradoztunk, amelyen a gyakorlati pályák szeretetének magva indul csírázásnak, mely aztán a tehetségesebb, értelmesebb ifjakat is arra a pályára vezeti, melyek idáig a tehetségtelen, hivatás nélküli ifjak: azok, akiket nem a kedv, hanem a kényszerűség kergetett e pályára, annyi rombolást vittek véghez. Kerékkötői voltak ezek hazánk ipari és kereskedelmi felvirágzásának, mert ha valahol szükeges és számító ész, az okos, a nyílt fej, ha valahol sikert arat a munkakedv, a lelkesedéssel végzett munka: — az ipari és kereskedelmi pálya az. Van szíve a nemzeti életnek. Igen, mert valamint az emberi testizszerzetet akkor ép, akkor egészséges, ha a szív akadálytalanul végzi funkcióját; ha egészséges vérrrel láthatja el a test minden részét: ugy a nemzeti élet is akkor erős, akkor hatalmas, ha az ipar és kereskedelem annak minden rétegét áthatja s áldásait elárasztja. Jól mondják, hogy az iparos és kereskedő ember pénzre fekszik, pénzre kel! Pénz nélkül pedig nemcsak hogy az emberi élet legfontosabb igényeit sem elégíthetjük ki, de az emberi élet legzsebb célját: a lélek műveltségét sem érhetjük el; annál kevésbé azokat a lelki élvezeteket, mely nélkül oly rideg, oly értéktelen lenne életünk.

Spaller József.

HIREK.

Székeljudvarhely, jun. 23.

Városi közgyűlés.

Székeljudvarhely város képviselőtestülete f. hó 17 és 18-ikán tartotta folyó évi első rendes közgyűlését, *Gothárd* János polgármester elnöklété mellett.

Napirend előtt elsőnek *Hlatky* Miklós szóval fel, különösképp találva a tanács azon eljárását, hogy a sétatéren fogantatott intézkedéseknél a sétatérügyi bizottság véleményét nem kérte ki, szóval mellőzte, miáltal eléretett az, hogy a sétatér a Kossuth-utcai közönség a Kollegium-kert felől csak nehezen közelítheti meg, az utvonalba épített tenisz-pályáért. *Elnök:* a sétatérügyi bizottság minden egyes esetben meg lett és lesz hallgatva; a mi pedig az alsó bejárattal illeti, megjegyzi, hogy a tenisz-pályák nem a sétatérre, de bérelt területre vannak építve, máskülönbben is az azon alól eső terü-

majdom tragikusan érint. Ott van a szt. Márk temploma, ez a drága ereklyetartó Márk apostol elrablott csontjainak megőrzésére szánva: arany-freskói megrepedezve kiáltanak a segítség után, közvetlen mellette a doge-palla, 1100 esztendeig ennek a sajtóságos hatalomnak szimbóluma. És ma? Nagyszerűen mennyezetén a festmények kidomborodva, behajolva, oldalfriskóinak egy részét ki kellett szedni, részben, hogy kijavítsák, részben, hogy a további repedezéstől megmentsék, maga a mennyezet feltárogatva olyan néma desperációval tekint reánk, mintha mondaná: „Hiába való! Engem ugyan meg nem mentetek!” Nem tudom, vajjon a campanile összeomlása okozta-e e retentő rombolást, vagy a tenger édes ölelései pubitották el másfél évezred alatt kedvesének izmait, de a pusztulás — legalább laikusok szemében — feltartóztatlan. Műemlékekben legzadagabb a Frari-templom és belépésünkkor állva nyok, törmelék, felferődő pora fogadnak, javítják és a főoltár-képet — Tizian madonnáját — beledobták a por, piszok közé, mintha tulaékosan sok volna nekik a műremekből. Meghatottasággal merengünk el Tizian és Canova siremlékei előtt; műveiknek főbb alakjai hódoló felvonulásban járulnak eléjük. Vajjon meddig fogadhatják ezt a hódolatot? És a mult árnyéka tovább kísér, barchová lépünk, mindennél egy emléke a régi nagyságnak ellentétül a jelen romlásához. Csak a kamorának titkos feljelentési ládája, a börtönök, a sobjok hidja meg az a fülke állanak érintetlenül, melyen át a kivégzettek hullait a canalisba dobták.

És Velence mégis örökké a szépségnek, a megnyugtató és kibékítő harmóniának ideálja fog maradni. Egy világ város, melynek csendjét nem veri fel a villamosok éktelen csengetése; nem retgett a gyorsan vágató kocsi dübörgése; hol még állatot sem látunk, csak szt. Márk galambjait. Ezek pedig az egész világ madarai; annyira követelődők, hogy rászállnak a sétatér kezére, kalapjára s így várják napi járandóságukat. Százával tipegnek a Márk-téren; köztük apró gyerekek hanczuroznak; de azért a galamb fel nem röppenne, ha megfogják, ismét elbocsátják.

Felülünk egy kis gödörsre es szeliden himbá-jódzva szállit el bennünket a Lidóra; a nap csak-ugyan tűzöl, de azért az emberek kifekszenek a

tenger forró fővényére; tekintetük elkalandozik a viznek sima tükürre; mily édes semmit tveés; pihen a test, pihen a lélek.

Ámde igazi pompáját, összes bájait az estének és éjszakának leple alatt tárja ki. Egyszerre felúnik egy nagyobb csolnak tarka lámpáktól megvilágítva; belőle zene, ének hangzik. Ime az esti szeread! Körülötte, mint megannyi szentjános bogár, apró gondolkák játezi fénye sikklik tova; bennük fáradt lelkü emberek nyugtatják zaklatott idegzetüket, vagy szerelme párok tottognak egymásnak mámorító szavakat. A tenger elhaló moraja, mint valami távolról jött sobajtás, tündérmeséket regél az elpihent léleknek. Mi pedig talán neki támaszkodtunk a part körkorlátjának; gondolatunk sincs, kívánságunk sincs, csak azt érezzük, hogy kimondhatlan nyugalom önti el egész valónkat; talán még boldogok is vagyunk.

Vége fel járunk a vasuton robogunk Fiume felé. Az osztrák határon a finánc udvarias előzékenységgel minden vizsgálat nélkül bocsát át s így felesleges volt Károlynak ama különben is képtelen törekvése, hogy a magával hozott tömördek ajándékok vámentesen csempésze át. Hanem az átváltozó büvézetnek olyan példáját mutatta be, hogy az ritkaság; a határtól 5 percz távolságra lefözte volna a 200 kilós óriás-embert, ugy megvaatagodott az eldugdosott tárgyaktól; a finánc belépésének pillanatában ökölyi izzadság-cseppek hullottak homlokáról; a másik pillanatban egy megkönnyítő sobajtás tört elé ajkairól és kiszámithatlan rövid idő alatt lesoványodott. Végre Fiuméba értünk, tehát itthon vagyunk és . . . legjobb itthon.

Sokat boszankodtunk, néha bizony zugolódunk is; néha elkeseredtünk, de mindjárt utána valami köpéság megéj nevetése osztatta el a borot. Egymást megértettük, egymásnak nem alkalmatlankodtunk; szóval összehangzó bandát alkotunk. És ma bizonyára mindenikünk lelkéből elmosódtak a kellemetlen emlékek s csak azt érezzük, hogy egy életre való gyönyörűséget, lelki nemesülést, felmagasztosulást hoztunk magunkkal s ez bőven kárpótól bármi fáradságért, bármi kellemetlenségért.

Vége.

let a plebánia tulajdona s így átjárásnak helye csak a tulajdonos, vagy bérlő engedélyével lehet. Dr. *Solymossy* Lajos szükegesnek tartja, hogy a vasuti anyagárok a sétatérhez megszeressék s így az alsó bejáró biztosítsassék. Ilyen értelemben szólal föl Dr. *Merei* Ödön is. *Becsek* Aladár a közutak rendbeszedését sürgeti meg, amennyiben az állapotokon távolról sem lett segítve azzal, hogy a rossz szerkezetű szivattyúk kijavítás helyett leaszdedve lettek s a kutak bedeszéztattak, miáltal eléretett az, hogy a Bethlen utcának egy közkutja sincsen. *Bodó* Ferencz mérnök válaszul adja, hogy a közutak felszerelése meg lett rendelve. Dr. *Solymossy* Lajosnak a napirendre tett javaslatát a közgyűlés elfogadta.

Polgármester mult féléről szóló jelentését tudomásul vették. Ehez elsőnek Dr. *Valentsik* Ferencz szólt, ki lendületes szép beszéd keretében fejt ki azt, hogy a tanácsban az ügybuzgalmat látja, szükegesnek tartja azonban azt, hogy a tisztviselőkar ne csak a bürokratizmust szolgálják, ne csak a konkrét ügyeket intézzék el benn az irodában, de kezdeményező lépéseket tegyen azon a téren, hol a polgárság könnyebbégre lehet. Ha az erdélyi városokat tekintjük, azt látjuk, hogy valamennyi haladni akar és amikor ezt teszi, új jövedelmi forrásokat nyit meg. Nálunk a villamosvilágítás kivül semmi egyéb lényeges alkotás nem történt; ingatlanaink napról-napra nagyobb értéket képviselnek, de azok okazerü kibaszálására javaslatot nem tettek. *Első* a polgármester tevékenységét, azonban most, hogy a tanácsnál fiatal emberek is vannak, szükeges, hogy eszmék vetteessenek fel, melyek meg is valóítsassanak. A jelentést tudomásul veszi. (Éljenzés.) *Sándor* Mózes szükegesnek tartja, hogy a jövőre a polgármesteri jelentésbe a tanügy is felvéssék. *Hlatky* Miklós a városi szabályrendeletek újra való kidolgozását sürgeti. *Tamás* Albert a vízkérdést tartja sürgősen megoldandónak, míg Dr. *Valentsik* Ferencz indítványára a vasuti behozatali vám tervezetének két hó alatt való előterjesztésére utasították a tanácsot. Elnöknek azon válaszáat, hogy a kórházi vízvezeték főlöleges vizének a város részére való biztosítására megtette a kellő lépéseket s a tervek kidolgozás alatt vannak, tudomásul vették.

A hivatalos óráknak jul. és aug. hónapokban d. e. 7-től d. u. 1-ig való tartását engedélyezték. A villamostelep építéséhez szükeges 300 ezer koronás kölcsön-ügylet előkészítésére polgármestert, Dr. *Pál* Ernő tiszti ügyeáz, Dr. *Valentsik* Ferencz képvis. test. tagot és Dr. *Kovácsy* Albert országgy. képviselőt kiküldötték. Az építkezés ellenőrzésére *Gothárd* polgármester elnöklété mellett egy bizottságot választottak. A Homoród-láz eladása és a város és közbirtokosság között szerződést levették napirendről, a tagok elégtelen számára való tekintettel. Dr. *Damokos* Andor alispánnak a piac-tér és a sétatér környékének — általunk részletesen ismertett — rendezési tervére, Dr. *Valentsik* Ferencz indítványára kimondották, hogy azt helyeslik és megvalósítását előrangú szükegesnek tartják, miért is egy bizottságot küldenek ki, mely a terv megvalósítását előkészítse, az illető érdekelt telektulajdonosoktól kötelező nyilatkozatot szerezzen. Ezzel kapcsolatosan *Bodó* v. mérnöknek azon kijelentését, hogy a városi lejtmentezéshez szükeges fixpontokat megcsinálja, tudomásul vették. Az állami főreáliskolának és főgimnáziumnak játszótér kijelölése iránt beadott kérését egy bizottságnak adták ki, javaslat tétel végett. A katonaság megkeresésére egy fertőtlenítőgépet elhelyezésére szükeges 150 koronát megszavaztak. E tárgyánál *Becsek* Aladár szóval fel, szükegesnek tartván, hogy a kaszárnya német felirata sürgősen magyarral kicseréltessék, melyhez a hadtestparancsnokság tudomása szerint már korábban hozzájárult. A vágóhídi teendő elvégzésével jul. 9-ikétől *Solymossy* István állatorvost megbízták. A sétatéri és barompia-cs-téri illemhelyek felépítésére egyenkint 360 koronát megszavaztak. *Bodó* mérnöknek mérnöki eszközök beszerzésére vonatkozó kérését költségvetés hiányában új ülést tüzték ki. *Likmann* Károly rendőrnök végkielégítésképpen a tanács javaslatára 1060 kora, *Blájer* Balázs és *Kertész* Albert tanítóknak az 5- és 6-ik osztály tanításáért 200—200 kora megszavaztak.

A gyűlés második napjának első pontját a tisztviselők fizetésrendezésének ügye képezte, melyet tanács a kiküldött bizottság javaslatával terjesztett elő. A tervezetet másik helyen közöljük. *Gyertyánffy* Gábor az ötödöves korpótlék beállítását javasolja. *Pap-Zakor* József az első tanácsos fizetését 2800, a mérnökét 2800, főjegyzőét 2200 kora, *Becsek* Aladár a második tanácsosát 2200, számvevőét 1800, tiszt-

orvosát 2000 korban javasolják megállapítani. *Vajda Ferenc* a rendőrség fizetését is rendezni óhajtja. Végül is *Dr. Mezei Ödön*, *Molnár Károly*, *Tamás Albert* és mások felszólalásai után a javaslatot azért vették le a napirendről, mivel a tanács a fizetési különbözet fedezéséről nem gondoskodott.

Ezután gyors egymásutánban tudomásul vették az egyes alapok zárezámadásait. A nyugdíj szabályrendelet felsőbb jóváhagyását tudomásul vették. Az ipariiskola jövő évi költségvetését 2789 K 83 f. bevétellel és 4856 K kiadással jóváhagyták azzal, hogy a hiányt a minisztertől kérelmezik. Korond községnek azon határozatához, hogy minden pénteken hétvérsárt tartson, hozzájárultak. A III. oszt. adó kivétési bizottságba *Zakor Józsefet* és *Bálint Györgyöt* kiküldötték. A rendezett tanácsú városoknak Miskolcra tartandó gyűlésére polgármestert és tisztviselőket kiküldötték. Az iparos iskola felügyelő bizottsága javaslatára *Kovács Dániel*, *Dósa Jakab* heti 6—6 óra, *Daróczy János*, *Szabó Antal*, *Blajer Balázs* heti 4—4 óra, *Petrányi Miklós* 6 és *Gabrovitz Kornél* heti 2 óra adására óraadó tanároknak megválasztottak. A társasközi szabályrendeletet elfogadták. A 25 bérkocsinak 50-re való felemelését elhatározták. A szombatfalvi felső rét vízmentesítésére, az ottani városi birtok arányában 90 kora megszávtak. A tarka és fehér bika tartására 300—300 korban kötött szerződést, valamint a sétatermi pavilonnak Sükösdödel évi 60, 80 és a harmadik évre 100 korban kötött bérleti szerződést jóváhagyták. *Pál Márton* kérésére a régi korcsolyapályából 50 ölet 10 korral eladnak. Ugron Ákosnak engedélyezték a réli ut használatát. Egyes városi hidak építéséhez szükséges 400 drb tölgyfa levágását a Nagyszombatól az erdészeti biz. javaslatára engedélyezték. Egyes fizetés előleg és szabadság idő iránti kérések elintézésével a gyűlés véget ért.

Kinevezés. Az igazságügyi miniszter *Jakab János* székelyudvarhelyi törvényszéki aljegyzőt jegyzővé, *Göller Alber* székelykeresztúri jbirósági segédtelekkönyvezetót a zernesti jbirósághoz telekkönyvezetővé nevezte ki.

A ref. egyházkerület új titkára. Az erdélyi református egyházkerület titkára *Dr. Kádár János* a múlt év folyamán nyugalmába vonult. A május hónap megtartott kerületi közgyűlés úgy határozott, hogy ezen állás papi egyénre töltesse be s annak fogyanatosításával az igazgató-tanácsot bízta meg. Az igazgató-tanács pályázatot hirdetett ezen állásra és a 17 folyamodó közül az udvarhelyi egyházmegye tevékeny eseresét, aki az egyházi közügyekben kellő jártassággal és tapasztalattal bír, *Ifj. Péter Károly* alsóalfalvi papot, választotta meg. Az új titkár állomását, mint értesülünk, július elejéig már el is foglalta.

Eljegyzés. *Solymosy Lajos* v. főszámvéző eljegyezte *Raffay Irma* kisasszonyt, *Raffay Domokos* unitárius eseres és neje *Bereczky Polixéna* leányát Ujcsékelyen.

Évzáró ünnepély a főreáliskolában. A székelyudvarhelyi magy. kir. állami főreáliskola f. hó 25-én d. e. 9 órakor, az intézet tornacsarnokában tartja évzáró ünnepélyét. Az ünnepély műsora a következő: 1. „Népdalegyveleg“ Gaál J.-től; előadja az ifj. énekkar. 2. Igazgatói jelentése az 1906—907. tanévről. 3. Quartett, Haydentől; előadja: *Fölbérth Gusztáv*, *Vencitáner Antal*, *Molnár Géza* és *Szabó László* VII. oszt. tanulók. 4. „Jehova“, Kiss Józseftől; szavalja *Préglér Tibor* VII. o. t. 5. Die Grenadiere von Heine; szavalja *Olósy Oszkár* V. o. t. 6. „Falu végén kurta kocsmá“, Petőfi—Auspitz-tól; előadja az ifj. főtáncos. 7. Hymnus; előadja az ifj. vegyeskar.

A Székely Dalegylet közgyűlése. A Dalegylet újra alakuló rendkívüli közgyűlését a tagok élénk részvétele mellett f. hó 16-án tartotta meg, a mikor az ideiglenes igazgató-választmány az együletnek tovább fennállását és működő képességét a közgyűlésnek kijelentette. A közgyűlés karnagnak egyhangulag *Dobó Zoltán* főreálisk. zene- és énektanárt míg elnöknek *Dr. Ráczkóy Samut*, az egylet eddigi buzdítóelnökét választotta meg, *Dr. Burger Arthur* tanár vezetésével egy küldöttség hívott meg a gyűlésre, *Ráczkóy* megérkezéskor lelkes éljenzéssel fogadták, ki átvette ezután az elnöklést azon kijelentéssel, hogy még ez alkalommal elfogadja az elnöki tisztet, de azt hazamosabb ideig csak abban az esetben tartja meg, ha a dalegyletnek mint dalárdának lelkes és pontos működése beigazolást nyer és nyilvánvaló lesz. Azután előterjesztette a kandidáló bizottság által össze-

állított listát az új választmányi tagokat illetőleg, melyek alapján a választást a következő eredményre eljették meg: *Vádnokok:* gróf *Mikes János*, *Dr. Damokos Andor*. *Elnök:* *Dr. Ráczkóy Samu*. *Alrelnökök:* *Szabó András*, *Burger Arthur*. *Karnagy:* *Dobó Zoltán*. *Titkár:* *Ifj. Szomorjay Károly*. *Jegyzők:* *Biró János*, *Kolumbán Lukács*. *Pénztárnok:* *Benedek Géza*. *Ellenőr:* *Nagy János*. *Gazda:* *Kassai József*. *Kottatárnok:* *Potor Gergely*. *Választmányi tagok:* *Gyortyánfy Gábor*, *Becsek Aladár*, *Barcsay Károly*, *Betegh Pál*, *Gábor Márton*, *Jakab György*, *Koronkay Ferencz*, *Vadasdi Sándor*, *Szabó Lajos*, *Flor János*, *Hermann Ottó*, *Bodrogi István*, *Barabás József*, *Tóth Márton*, *Karda Károly*, *Vizlányó Károly*, *Simó Márton*, *Ládai Károly*. Ezután *Biró János*nak egy ének- és zenei alap létesítésére tett indítványát kiadták az elnökségnek, mely után a gyűlés véget ért.

A városi tisztviselők fizetésrendezése. Székelyudvarhely város képviselőtestülete múlt év decemberében tartott közgyűléséből egy bizottságot küldött ki, azon célból, hogy a városi tisztviselők fizetésrendezésére szabályrendeletet dolgozzon ki, s azt elfogadásra terjessze a közgyűlés elé. A bizottság javaslata a következő:

	1907-re érvényes		Bizotts. javaslat	
	fizetés	lakbér	fizetés	lakbér
polgármester	3600	600	4000	600
I. tanácsos	2000	400	2600	480
II. tanácsos	1600	400	2000	420
főjegyző	1800	400	2600	480
aljegyző	1200	300	1400	360
tisztviselő	1000	400	1400	400
számvéző	1400	300	1600	360
mérnök	2600	480	2600	480
pénztárnok	1800	400	2200	400
ellenőr	1400	300	1600	360
adótiszt	1400	300	1600	360
őlkapitány	3400	480	3400	480
alkapitány	1200	300	1400	360
tisztiorvos	1600	400	1800	400
állatorvos	1400	300	1400	300
evéltárnok kiadó	1200	300	1400	360
írnok iktató	900	200	1200	300
városgazda	900	200	1000	300
írnok tanács	900	200	1000	300
írnok tanács	900	200	1000	300
írnok rondóra	900	200	1000	300
végrehajtó közg.	900	200	1000	300
végrehajtó adó	900	200	1000	300
Összesen	34 900	7460	40 200	8720
Emelkedés			5300	1260

A javaslatot a közgyűlés a f. hó 17 és 18-ikán tartott közgyűlésben terjesztette a képviselőtestület elé, mely az ügyet azon idokolással, hogy fedezet nincs, ősi szokásához híven, levette napirendről. Nézetünket a dologról másik helyen mondjuk el.

Személyi hír. *Dr. Genersich Antal* kolozsvári egyet. tanár, a kolozsvári gyermekmenhely igazgató-főorvosa, az itten elhelyezett gyermekek meglátogatása végett tegnap délután Székelyudvarhelyre érkezett, s résztvett a gyermekvédő-bizottság ülésén.

Postaügynökség megnyitása. A kolozsvári m. kir. posta- és távirtdarigazgatóság értesítése szerint az újonnan berendezett *Varságtisztsárai* postaügynökség folyó hó 1-én megnyitott. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, miszerint *Székelyszombor* községben Székelyszombor község forgalmkörével postai ügynökség létesíttessék, mely az oklándi posta és távirtdar hivattal naponkénti gyalogküldőncz postáját utján köttetik össze. Ennélfogva a kolozsvári posta igazgatóság felhívja Székelyszombor község lakosait az iránt, hogy a mennyiben az ott létesítendő postai ügynöki állást elnyerni óhajtják az illetők kérvényeiket keresztlevél, iskolai, erkölcsi és orvosi bizonyítvánnyal felszerelve nyújtsák be.

Esperes-választás. *Péter Károly* eltávozásával az udvarhelyi ref. egyházmegye esperesi állása megüresedik és az közelebről választás útján fog betöltetni. Erre az állásra egyetlenjelölt *Vajda Ferencz* székelyudvarhelyi pap, ki a múlt választás alkalmával mindössze négy szavazattal maradt kisebbségben.

Nyilvános elszámolás. A következő sorok közlésére kértünk föl. F. hó 16-án tartotta a Szent Antal estély rendező bizottsága ezen évad záró ülését, amikor a befolyt összegről is elszámolt. A tél folyamán begyűlt 378 K. 61 fill. Az urnapi estélyből a tiszta jövedelem 272 K. 60 fill. Összesen 651 K. 21 fill. Jótékonycéllra kiadott: 416 K. 35 fill. A még fenn maradó tőkét 234 K. 86 fill. letétbe helyezték őszig s ekkor a szent Antal szegényeink népkönyha létesítették, mely intézmény bizonyára a szegényeknek hetekint többszöri megvendégelése által az amugyis nehéz telet nagyon meg fogja könnyíteni. A nagy közönséget kéri ez uton is a rendezőség, hogy mint eddig, — továbbra is meleg érdeklődéssel karolja fel a Szent Antal ügyet, hogy még több szegénynek és árvának nyhítsuk éhségét. *Ferenczy Györgyné* jegyző.

Épül az uszoda. Éveken át folytatott nótátsunkra, a múlt év nyarán egy társaság jött össze, mely az uszoda-kérdését, mint elsőrangú kérdést, részvénytársasági alapon óhajtotta megoldani. A részvények hamarosan olyan számban lettek jegyezve, hogy az uszoda már-már a megvalósulás stádiumába jutott, amikor *Fábián József* fakeskedő azzal a tervvel állott elő, hogy amennyiben a társaság az uszoda létesítését neki átengedi, úgy ő azt gőzfürdővel kapcsolatosan valósítja meg. Az ajánlatot a sétaterügi bizottság elfogadta, s ennek alapján *Fábián* az uszoda ásátát nyomban megkezdte. A munkálatok, mint értesülünk, annyira előhaladtak, hogy az uszoda rövid két hét alatt átadható lesz a közhasználatnak. Egyidejűleg a gőzfürdőt is munkálnak, s így az is már a kora őszben megnyílik.

Megjutalmazott gazdasági cseléd. Szép ünnepély keretében adta át folyó hó 16-án *Dr. Demeter Lőrincz* főszolgabíró Tibódban a *Szabó Gábor* vármegyei I. aljegyző gazdaságában szolgáló *Nyisator József* gazdasági cselédnek 30 évi hűségéért szolgálata elismeréséül a földmivélsügyi miniszter által részére kiállított elismerő oklevelet és leküldött 50 koronát, aranyban. A főszolgabíró megható ünnepi beszéd keretében nyujtotta át a megjutalmazottnak a miniszter kitüntetését, buzdító szavakat intézve a nagy megjutalmazotthoz, mint a teljes számban, ünnepi hangulatban megjelent falusi lakossághoz. Az ünnepélyen megjelentek: gróf *Mikes János*, *Dr. Damokos Andor*, *Török Albert*, *Dr. Valentsik Eerencz*, *Barabás András*, *Dr. Göllner Béla*, *Dr. Demeter Lőrincz*, *Szabó Nándor*, *Dr. Pálffy Jenő*, *Péterffy Lőrincz*, *Dr. Váró Géza*.

Halálozás. A tifusz e héten is megkövetelte a megaldozatát: *Szabó Antika* főgimn. 4-ik oszt. tanuló, életének 15-ik évében f. hó 19-én reggel hosszas szenvedés után elhunyt. A szép reményekre jogosító gyermeket bánatos szülői: *Szabó Antal* r. katb. kántor és neje *Baka Ilona*, testvére: *Iluska* és nagyszülői gyászolják. E hó 21-ikén temették el nagy részvét mellett.

Kérelem. A következő sorok közlésére kértünk föl. Alólított cég munkásai sztrájkba léptek s e miatt a meunyiban a megrendeléseket nem tudók pontos időben szállítani nagyrabecsült megrendelünk szives elnézését kérjük. Reményünk van, hogy a meggyezés hamarosan létre fog jönni. *Orbán Nagy és Tamás*.

A villanyvilágításnak a vármegyházába leendő bevezetése tárgyában, múlt heti számunkban leadott újdonságnak helyreigazításaképpen közöljük, hogy a vármegyei közgyűlés határozata folytán a villany a vármegyházban levő összes helyiségekbe, egy a hivatalos helyiségekbe, mint a magánlakásokba is, be lesz vezetve s az összes helyiségek, — kivéve a számvévségi és tanfelügyelői irodákat, — fel is lesznek szerelve. A fogyasztás külön óra alapján az illető fogyasztók által fog fizettetni az alispáni magánlakásban és a főszolgabírói hivatalos helyiségekben. A számvévségi és tanfelügyelői irodák felszerelése és fogyasztási kiadásai ezintén az illető hivatalokat fogják terhelni.

A helybeli unitárius egyházközség harang alapjára az egyházi előjárás az alábbi kegyes adományokat vette és hálás köszönettel nyugtázza: *Vámos Toth Károlyné* és *Buzogany Józsefné* gy. iv. *Fábián József* 10 K., *dr. Nagy Samu*, *Fás Gyula* 5—5 K., *Máncs György* 3 K., *Fernengel Gyuláné*, *Ferenczy Ferencz* vendégelős, *Kovács Dániel*, *Jakabfi Lajosné*, *Fernengel Gyula*, *Ózv. Pálffy Károlyné*, *Buzogany Józsefné*, *Tóth Károlyné*, *Fábián Ferencz* 2—2 K., *Lányi Imre*, *dr. Macskásy Ignác*, *Szentpétery Ferencz*, *Burnász Sándor*, *Ernst György*, *Schmidt*, *ifj. Ferenczy Ferenczy*, *Flórián Kristófné*, *Steinburg Ottóné*, *Olvashatatlán*, *Jannó János*, *Likatos Tivadar*, *Csucsai Károly*, *Ózv. Gál Jánosné*, *Rápolti Károlyné*, *Schuller János*, *Magy. Gazd. vás. csarn. ell. szöv.*, *Schubert János*, *Lányi Albert*, *N. Emil*, *dr. Szóvényi Lajos*, *Gábor Zuzsika*, *Koncz Jenő*, *Sterba Odón*, *Solymosy Endre*, *Tamás Balázs*, *Siegmund József*, *Pálmay Józsefné*, *Förizt Frigyes* (1-20 K.), *Fénya András*, *Gáspár András*, *Olvashatatlán*, *Major Ferencz*, *Orbán József* 1—1 K., *Szabados Ferencz*, *Szabados István*, *Verési József*, *ifj. Bodrogi György*, *Salamon Kálmán* 60—60 fill., *Alzner József* 70 fill., *Katona Imre*, *Both Gergely*, *Szakács Sándor*, *Balazs Károlyné*, *Ferencz Elek*, *Muszka Ferencz*, *Ferenczy Ferencz*, *Ózv. Szabóné*, *Nagy Sándor* 50—50 fill., *Ózv. Pap Z. Istvánné*, *Orbán Antalné*, *Tóth Jula*, *ifj. Csiky Gergely*, *Szentpétery Józsefné*, *Lőrincz Albert*, *Gircsis Béláné*, *Simó Pálné*, *Racsek József*, *Barabás József*, *Orbán József*, *Vida Gyula*, *Schaffner Frigyes*, *Tálczi István*, *Schwarz Mihály*, *Orbán Samu*, *Olvashatatlán*, *Nagy Domokos*, *Zesán György*, *Botos József*, *Barabás Albert*, *Daróczy István*, *Filzné*, *Valaki*, *N. N.*, *Ózv. Máté Sándorné*.

Márton Dénes, Geréb János, Névtelen, Bodrogi Dénesné, Dávid Lajos 40—40 fill., Olivashatlan, Sorbán Endre, Bene Lajos, Pál Lajos, Tordosán Pompila, Mészáros Zoltán, Réther János, Hanterth Gizella, Krausz Gusztáv, Klein Gyula, Hankó István, Nyisztor Áron, Bíró György, Kovács Albert, Stein Frigyes 30—30 fill., Kádár Miklós, N. N., Szarka Mariska, Kristóf István, Bodrogi Samu, Németi Gyuláné, Bogácsi Lajos, Stemmer József, Porzait József, Kásodi István, N. N., Karda Dénes, Kelemen Rezső, N. N., Halicaer, Nagy Györgyné, Suler, Szabó Ferencz, Kádár J.-né, Olivashatlan, Sprenczné, 20—20 fill., Kovács Erzsébet, Olivashatlan, Gutné, Kelemen L., Sándor D., Kelemen L.-né, Sándor D.-né, Orbán, Duka J., Utas, Bokor, András 10—10 fill. Az I—IV. közlemény 432 K. E közlemény összege 111 K. 22 fill. Együtt: 543 K. 22 fill.

Az udvarhelyi ref. egyházmegye egyházi értekezlete folyó hó 27-ikén a nagygalambfalvi egyházközségben tartja évi rendes közgyűlését. Tárgysorozat: D. e. 9. ó. igazgató választmányi ülés a papi lakásban. Templomozás: 1. fél 10 órakor istentisztelet; imát mond *Bíró Áron* felsőboldogfalvi lelképásztor, egyházi alelnök; egyházi beszédet tart *Csutak István* mátiásfalvi lelképásztor. 2. Énekel ez alkalomra alakult dalkar *Bacso Lajos* bethfalvi lelképásztor vezetésével. — Közgyűlés (a templomban.) 1. Előki megnyitó. 2. Szabadelőadást tart *Bíró Sándor* ref. koll. tanár. 3. Szavai *Száva Berta* tanítónő. 4. Felvoas *Kovács Dániel* ref. koll. tanár világi alelnök. 5. Jelentés az értekezlet évi közgyűléséről: előadja *Kádár Dénes* nagygalambfalvi pap, egyházi titkár. 6. Választások. 7. Jövő évi közgyűlés helyének és idejének megállapítása. 8. Indítványok. 9. A hívek üdvözlése a templom előtt *Jakab Albert* kisgalambfalvi lelképásztor, egyházi alelnök által; valóságos iratok kiosztása. — Közgyűlés után. Délután 1 órakor közebed az áll elemi isk. egyik termében. 6 órakor társas estély a következő műsorral: 1. Ének, éneklés ez alkalomra szervezett dalkar *Bacso Lajos* bethfalvi pap vezetésével. 2. Szavai *Lányi Imre* joghallgató. 3. Népdalok, hegedű-előadja *Pálffy Béla* joghallgató. 4. Felvoas, tartja *Hegyi Péter* petki pap, egyházi jegyző. 5. Ének, előadja *Bacso Lajos* bethfalvi pap vezetésével ez alkalomra alakult dalkar. Műsor után táncz. Belépti díjak: családjegy 2 kor., személyjegy 1 kor. Akik elszállásolásra igényt tartanak és a közebeden résztvenni óhajtanak, sziveskedjenek *Kádár Dénes* lelképásztortól f. hó 24-éig értesíteni.

A bosszu áldozata. A székely virtusnak ujra egy fiatal legényember osett éldozatul; megölte a bicscsa. Még e hó 1-én történt, hogy *László Albert* testvérével, Imrével, hazafelé Hodgyába a Budvárán keresztül ballagott. A község határát már-már elérték, midőn a sűrűből *Balog Sándor* és *Bedő Mózes* legények egyszerre előrohantak, s *László Albert*et, ki elleu miért a miért nem bosszut forraltak, megátámadták. A fiatalabb legény, Imre, testvérbátyját veszedelomben látta forogni, bátyja oldalán termett, amire a két elvetemült ember rávetette magát, egyike lefogta, míg a másik pedig bicscskáját tövig dőlte a jobb tüdejébe, közben pedig *Albert*et is megsebeztek. A fiatal legényt a helyszínről hazaszállították, hol két heti haláltusa után 14-ikén meghalt. A megboldogult jóra való, derék fiatallembert, kívánságához képest, a tett színnyére a mult vasárnap temették el az egész falu részvétele mellett. Sirjánál *László Ferencz* hodgyai székely tartott verbeszedett, szép bucsuztatót. A két gyilkos még szabadlábon van.

Adomány a Tanszermuzeumnak. Felkérteünk a következő sorok közlésére: Az udvarhelyvármegyei tanítóegylet népiskolai tanszermuzeuma részére a *m. kir. tudományegyletem nyomda* 3 kötet könyvet, *Füsi Márk* lipótszentmiklósi áll. el. isk. tanító, mint szerző, 1 köt. könyvet, — a *Deutsch Arnold* budapesti könyvkereskedő czég 2 drb (Hámori és Keleti-féle) földrajzi füzetet és *Schuller József* első magyar acéltollgyára Budapestről, egy acéltollgyűjteményt ajándékozott. Fogadják az adakozók ezen adományukért a Tanszermuzeum nevében köszönetemet. *Chalupka Rezső*, osztályelnök.

Villámcsapás és felhőszakadás, vízáradás hozta rémületbe f. 17-én d. u. 5 órakor Homoródmáls lakóit. Az 56 méter magas torony és templom fedelében 500 kor. kárt okozott a romboló villámcsapás. Nincs villám-bárító e magas épületen

s 121 évi fennállása óta most érte elsőben a villám. A Kis-Homrod pedig oly igen megáradott, mint embere emlékezet óta soba. — Rétekben, kertiveteményekben, libák s apró majorságokban felbecsülhetlen kárt okozott a vízáradat. — Szegény székelynépünk nem bírja e folyó szabályozásának költségeit, hogy jövőben ily károkat ne szenvedne.

A Keresztény Szociális Egyesület táncmulatsága, Gróf Mikes János, Gotthárd János, Dr. Valentaik Ferencz, Persián János, Kassay Dénes és Péter Lajos védnöksége alatt, folyó hó 30-án, vasárnap tartatik meg a Koronay kertben. Belépti díj: személyjegy 1 kor., családjegy 3 személyig 2 korona. Kezdeté d. u. 4 órakor.

Templomszentelés. Homoródmáls községben a gör. kath. templomot f. hó 16-ikán szentelték fel. Az ünnepélyről a következő sorokat vettük: Nincs szebb és dicsőbb eljárás, mint honfi testvérek együtt békeességben élni, mivel ebben ígerte az Isten az örök életet. A szentírásnak ezen szavait Homoródmáls községe jelen év jun. 16-án az itteni gör. kath. templom szentelési ünnepélyén, igazán beváltotta. Igenis, e napon, Jézus mondása szerint, „lett üdvössége e háznak.“ Kerületi esperes *Sándor István*, ki 40 évi papsága idejében, melyből már 10 évet mint esperes töltött be, ma már a 4-ik templom és 5 papi házat építtetett, a balásfalvi érseki biztossal Homoródmálsban a kerületi papsággal megjelenvén, igazán lélekemelő ünnepélyes isteni tisztelet tartása után felszentelte a templomot. Az ünnepély díszét emelte a helybeli unitárius egyház buzgó lelképásztora *Ajlay János* lelkész és *Péterfi Áron* tanítónak a néppel együtti megjelenése, ugy nemkülömben *Barra Lajos* körjegyzőnek a községi előjárósággal levő részvétele, ezen kívül jelen volt Karácsonyfalva, Lövete, Abásfalva, Szentmárton község számos híve, ahol isteni tisztelet után a helybeli zenekar az ebéd alatt különféle darabokat játszott, ebéd után pedig a fiatalok táncmulalmat rendezett. Azt a lelkesedést, szép összetartást, közös ünneplést, ahol az unitárius hívek a római és görög katolikus hívekkel együtti tartották meg e templomszentelést, részt vettek abban, leírni nem lehet, melyért csak örülni tud minden jóra törekvő hazafi, hogy a vallásosság védelme alatt a testvéri szeretet ápolatik. Adjon Isten hasznukban mindenütt a nép élére ily espereseket, papságot és előjáróságot, hogy azok értsék meg egymást, mert akkor igazán ugy a haza, mint annak minden polgára, boldog lesz. — (*Egy jelen volt.*)

Nyilvános elszámolás. A Polgári Önképző és segélyegylet f. hó 16-án tartott nyári táncmulatságának összes bevételé 174 K. 30 fill. volt. Felülfizettek: *Bartis Lajos* 40 fill. ifj. *Vaas András*, N. N., N. N. 1—1 K., *Bíró István* 60 fill., *Bartis Lajosné* 20 fill., *Képiró Lajos* 60 fill., *Márns Jakab* 1 K., *Szöcs Oszkár* 40 fill., *Szöllősi Ödön*, *Pék József* 1—1 K., *Vajda Ferencz* 2 K., *Csillag József* 4 K., N. N. 20 fillér. A rendezőség ez uton mond szíves köszönetet.

Kivonat a m. hiv. lapból. Sertésvész fölépott járványosan *Siménfalva* községben, szorványosan Homoródszentlászló községben. — Sertésorbáncz fölépott járványosan Székelyszenterzsébet és Alsófalva községben. — Rühkór fölépott szorványosan a lovak között *Ábránfalva* községben. — Rühkór megszűnt *Lövete* községben. — *Vitányi Miklós* kereszturi állatorvos, az etéd—székelykereszturi uton fekete viaszos-vászonból készültlirat táskáját a zsekből elvesztette. — *Caicai Bodó Istvannak* egy paj herélt, homlokán csillag és egy barna kanczaja, bal szemével vak, homlokra szürkés, május 18-án a Tolvalyos-tetőről elveszett. — *Kápolnásfalvi Lőrincz Tamás* Mátyásnál egy drb 7—8 év körüli szürkés-szürü tehén van fegovva, nyasán cseugetyü és egykis kulcs hozzá illesztve. — Alsóboldogfalva községben egy drb 6 hetős heréltlen fehér szürü malacz felfogatott. Igazolt tulajdonosa *Balog Péternél* átvetheti. — Május 26-án *Agyagfalva* felé vezető országúton egy 4 éves pejazórú gazdátlan ló találtatott. Különös ismertető jele: homlokán és orrán fehér folt, bélyeg nélkül és vasalás mind rajta. Kellőleg igazolt tulajdonosa az agyagfalvi községi bírónál a tartási költség megtérítése után átvetheti. — Homoródmáls községben május 20-án egy 8—9 éves sötét barna szürü herélt ló fogatott fel. Különös ismertető jele a mennyiben felismerhető, egy D vagy T betű a bal hátsó combjára ráútvé. A hátán két fehér csillag van. — Székelyszáldobos községben május 24-én 2 drb 8—9 éves paj herélt ló felfogatott, egyik holdas, a jobb szeme virágos, utó jobb lába szárcsa, igazolt tulajdonosa átvetheti. — *Farkaslakán*

fel van fogva 1 drb 5—6 évesnek látszó fekete ló és 1 drb fakó szürü kancza. A jogos tulajdonosá igazolás mellett átvetheti.

x Nincs többé ugorka-saison. Ezt jól tudja minden művelt újságolvasó és méltán világtól elmaradott embernek itéli azt, aki a nyári hónapokra beszűnteti az előfizetést, mert „nyáron nem történik semmi“. Sőt! A Pesti Hirlapnál pedig, mely télen-nyáron a legbővebb, legtartalmasabb és éppen azért a legkedveltebb lap, már csak azért is üdvös a nyárra is előfizetni, mert csak az állandó előfizetők kapják meg teljesen ingyen a lap karácsonyi ajándékát, a Pesti Hirlap nagy képes naptárát az 1908-ik esztendőre. A Pesti Hirlap az új felület eredeti regényvel kezd; munkatársai — csupa jövevű, kipróbált hirlapírók — a cikkeket, tárczákat, karcolatokat jóságáról s a közkedvelt állandó rovatok gazdagságáról gondoskodnak. A Pesti Hirlap előfizetési ára negyedévre 7 korona, egy hóra 2 korona 40 fillér. [Kiadóhivatala, hova a pénz legcélszerűbb postautalvánnyal megküldeni, Budapest, V., Váci körút 78.

KÖZGAZDASÁG.

Székelymunkások Magyarországon. A marosvásárhelyi Székelyföldi kirendeltség közvetítése utján f. hó 20-án reggel mintegy 550 munkás utazott el Mezőhegyesre aratási munkára. A székelyeket, kiket 2 kor. és 2 kor. 40 fillér napazámmal szerződtek, külön vonat szállította, s utnak indításuk előtt valamennyit egészségi vizsgának vetették alá, melyet Dr. *Ráczkó Samu* orvos végzett. A székelyek egy pár hétig maradnak az állami uradalomban.

TÁVIRATOK.

Budapest, június 22.
(Érk. d. u. 5 ó.)

Országgyűlés.

A képviselőház mai ülésén *Justh Gyula* elnökölt. Napirend előtt felolvasták az interpellációs könyvet, melyben *Le gy el Zoltán* osztrák troneszéd ügyében miniszter elnökhöz interpellációt jegyzett be, azután áttértek a vasutas javaslatok folytatolagos tárgyalására.

Novoszel el *Mátyás* horvát képviselő horvátul beszél a javaslatok ellen, miközben az elnök ismételtlen figyelmezteti, hogy maradjon a tárgynál, különben megvonja tőle a szót. *Novoszel* beszéde végén határozati javaslatot nyújtott be a vasutasok javaslatának napirendről való levételéről.

Azután a vasutas javaslat vitájának folytatását a legközelebbi ülésre tűzve, áttértek a kérvények tárgyalására.

Főrendek ülése.

A főrendház is ülésezett ma *Dessewffy Aurél* gróf elnöklésével. Jelentések után tárgyalás alá vették a gazdasági cselédekről szóló törvényt, melyet általánosságban elfogadtak. Azután megkezdtek a javaslat részletes tárgyalását.

A zirczi mandátum.

A függetlenségi párt által zirczi választás dologban kiküldött bizottság ma délen összeült *Tóth János* államtitkár elnöklésével. A bizottság maga elé idézte *Papp Zoltán* és *Gál András* képviselőket.

Elsőnek *Papp Zoltán* hallgatták ki, ki rágalomnak jelentette ki vallomásaiban a vesztegetésről szóló vádat. Utánna *Gál András* kihallgatására került a sor.

Kiadja: *Becsok D Fia* könyvnyomdája.

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testület, meggyűnteti a köhögést, válódokat, effjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svejc)

„Roche“

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban. — Ára üvegeknél 4.—korona.

Eladó részvények.

29 drb székelyudvarhelyi zálog-**250 kor.**
házi részvény eladó. Darabja

Czim e lap kiadói hivatalában.

329—1907. vb. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a székelyudvarhelyi kir. törvényszéknek 1907. évi 1188. sz. végzése következtében dr. Pál Ernő ügyvéd által képviselt Magyar Gazdák Vásárcsarnok ellátó szövetkezet székelyföldi fiók javára, Sándor István és neje Pap Róza ellen 500 K. s jár. erejéig 1907. évi február hó 28 án fogantatott biztosítási végrehajtás útján le- és felülfogalt és 2290 koronára becaült következő ingóságok, u. m.: a végrehajtási jegyzőkönyv 1—32. t. sz. a. felsorolt kővéházi bu torok, abroszok, asztalkendők, függönyök, párnák, edények stb. nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a székelyudvarhelyi kir. járás-bíró 1907. évi V. 199/5. számú végzése folytán 500 K. tőkekövetelés és ennek 1907. évi február 27. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 220 K. 06 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Székelyudvarhelyen, Kossuth utca 22. házszám alatt leendő eszközölésére 1907. július hó 3-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alui is el fognak adatni.

Amennyiben az előírt ingóságokat mások is le és felülfogaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elröndeltetik.

Kelt Székelyudvarhelyt, 1907. június hó 15-én.

Nagy Lajos, bír. végrehajtó.

Sz. 2734-907. kig.

Hirdetés.

Székelyudvarhely város tanácsa közhírré teszi, miszerint a községi közmunka összeírása eszközöltetett s a közmunka előirányzatot feltüntető lajstrom folyó évi július hó 1—15-ig közzsemlekre tétetik ki, mely időn belül a hivatalos órák alatt a városi tanácsnál bárki megtekintheti.

A kinek a községi közmunka összeírása ellen felszólalása van, azt a fenti határidő alatt a városi tanácshoz írásban beadhatja.

Székelyudvarhely város tanácsa, 1907. június 7-én.

Soó Domokos,
h. polgármester.

HÁNN JÓZSEF

fűszer- és csemege kereskedése
SZÉKELYUDVARHELY (Deák-tér 15.)

ÉRTESETÉS.

Van szerencsém az igen tisztelt fogyasztó közönségnek ezennel tudomására juttatni, hogy dusan berendezett üzletemben, olcsóbb beszerzéseim következtében mindenemű fűszerárut és különösen kiválóan finom kávé áruimat folyó hó 1-től kezdődőleg tetemesen leszállítottam.

A legmondosabb kiszolgálásról, valamint vevőim iránti legnagyobb előzékenységről a nagyérdemű közönséget előre is biztosíthatom.

Kegyet pártfogásaitat kérve
kiváló tisztelettel:
Hánn József.

Kristály tiszta

Hargita-ligeti „Kamilla“-forrás

A Kárpátok gyöngye!

Természetes ásvány-
gyógyborvíz!

Főraktár Székelyudvarhelyt:

Haab és Heitz cégégnél

Kapható még:

Gál János Utóda, Csató és Kun,
Gyarmathy Akos, Tamás Balázs,
Bagó Gyula, Szentpétery Gergely
Márk Testvérek, Fernengel Frigyes,
Zárug Antal kereskedésében
8 fillérért, valamint minden
vendéglőben és étteremben.

A Kárpátok gyöngye!

Szerves anyagoktól mentes!

Eladó vizimalom.

Székelykeresztúr nagykozoróban a Nagy Küküllő folyamán levő Macskágy-féle 5 kövű lisztelő malom 28 hold területtel eladó. Ugyanott egy 12-ös pózlocomobil, egy szállítható és felszerelt 2 kövű lisztelő malom, 2 hengerezék és többféle méretű sziták gabona és kása tisztító gépek, transmissiók és kerekok eladók. Ez iránti felvilágosítást a személyes megjelenésnek

JAEGER F. JÓZSEF
nyújt Székelykeresztúron.

ELSŐ GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZELET
MAGYAR TÁRSULAT
BUDAPEST

Legtökéletesebb gőzcseplőkészletek
rendszerü

ugyszintén magánjárók (uli-mozdonyok)
cséplési, vontatási és szántási czélokra (a mozdony után akasztott egy ölet fogó ekevel).

Külön árjegyzék mindennemű gazdasági gépekről.

Épület-üvegezés!

Kérem

olvassa

el!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség figyelmét felhívni a mai kor igényeinek megfelelőleg berendezett kereskedésemre, hol

porcellán-üveg, díszműárak, gyermekjátékok, névnap- és menyegzői ajándék tárgyak és meg számtalan sok összehalmozott szép áru

jelentéktelen olcsó árak mellett lesznek kiszolgálva Fűszerosztályomban — melyet a legnagyobb áldozatok mellett, a legmodernebbül rendeztem be és amely tisztaság és rend tekintetében is minden versenyt kizár, — minden fűszer-cikkben nagy raktárt tartok, melyeket a legolcsóbb árak mellett árusítok.

A legjobb kávék, rizsek, lisztek, a legjobb minőségű rumok és likörök, teák és szalon-cukorkák teasüttemények nagy raktára.

Szentpétery Gergely,
Székelyudvarhelyt.

Utazó kofferak!

Szalón petroleum!

Báros-, Borszéki-, Kászoni-víz raktár.

Védjegy: „Horgony“

A Liniment. Capsici comp.

a Horgony-Pain-Expeller

egy réggónak bizonyult háziész, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult kőszvényéni, cauznál és meghűlések-nél, bedörzsolés képpen használva.
Figyelemztetés. Silány hamisítványok miatt bevasárlákor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk ol, mely a „Horgony“ védjegygyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ara üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszer-túrban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

De Richter gyógyszer-túra az „Arany oroszlanhoz“ Prágában.

Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

Kiadó lakás.

A Bethlen-utca végén, a közkórházzal szemben lévő

földszintes kőház folyó évi október hó 1-től kiadó.

Értekezhetni Haberstumpf Károly tulajdonossal.

Védjegy:
Kék mezőben két kulcs.

Legmegbízhatóbb gyártmány!

SCHLOSSER-GERMAIN & CO

COGNAC

DISTILLERIE FRANCAISE MODÉLE
PROMONTOR.

Kizárólag os elárusítás Márk Testvérekéni.

Kivánatra próba mintauveg.

nekül ne együnk levest.
Nehány csepp elegendő!

A ki Budapestre jön, ide megy!

ÁMOR NAGY
KÁVEHÁZ

(ezelőtt Beliczay)

Budapest, Nagymező utca 7. sz.

Talajdonos: KANZLER GYULA.

Naponta Kis Parádi Náci hies
szólísta és teljes zenekara
hangversenyez.

Minden idegen nézze meg!